

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 22 de juny de 2016

La Misericòrdia purifica el cor (cf. Lc 5,12-16)

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

«Senyor, si vols, em pots purificar!» (Lc 5,12): és la petició que hem sentit que un leprós adreçava a Jesús. Aquest home no demana només ser guarit, sinó també ser *purificat*, és a dir completament curat en el cos i en el cor. De fet, la lepra era considerada com una mena de maledicció de Déu, una impuresa profunda. El leprós havia de mantenir-se allunyat de tothom; no podia entrar al temple ni participar de cap servei diví. Havia d'estar allunyat de Déu i allunyat dels homes. Quina vida més trista que tenien aquestes persones!

Això no obstant, aquell leprós no es resigna ni a la malaltia ni a les disposicions que el fan ser un marginat. Atansant-se a Jesús, no té por d'infringir la llei i entra a la ciutat — cosa que no podia fer, li estava prohibit—, i quan el va trobar «es prosternà amb el front a terra i el pregà dient: “Senyor, si vols, em pots purificar”» (v. 12). Tot el que aquest home considerat impur fa i diu és l'expressió de la seva fe! Reconeix el poder de Jesús: està convençut que el pot curar i que tot depèn de la seva voluntat. Aquesta fe és la força que li ha permès trencar tots els convencionalismes i cercar l'encontre amb Jesús, i agenollant-se davant d'ell l'anomena *Senyor*. La súplica del leprós mostra que quan ens presentem a Jesús no cal fer discursos llargs. N'hi ha prou amb poques paraules, sempre que vagin acompanyades de la plena confiança en la seva omnipotència i en la seva bondat. Confiar en la voluntat de Déu significa de fet posar-se a les mans de la seva infinita misericòrdia. Us faré una confiança personal. Al vespre, abans d'anar a dormir, faig aquesta curta pregària: «Senyor, si voleu, em podeu purificar!» I reso cinc parenostres, un per cada una de les ferides de Jesús, perquè Jesús ens ha purificat amb les seves ferides. I això que faig jo, vosaltres també ho podeu fer a casa vostra i dir: «Senyor, si voleu, em podeu purificar!», i pensar en les ferides de Jesús i dir un parenostre per cada una d'elles. Jesús ens escolta sempre.

Jesús està profundament afectat per aquest home. L'Evangelí de Marc remarca que «Jesús, compadit, va estendre la mà, el tocà i li digué: “Ho vull, queda pur”» (1,41). El gest de Jesús acompanya les seves paraules i fa més explícit l'ensenyament. Contra les disposicions de la Llei de Moisès, que prohibien acostar-se a un leprós (cf. Lv 13,45-46), Jesús estén la seva mà i fins i tot el toca. Quantes vegades nosaltres trobem un pobre que ve al nostre encontre! Podem també ser generosos, podem tenir compassió, però normalment no el toquem. Li oferim una moneda, que li tirem, però evitem de tocar-li la mà. I ens oblidem que aquell és el cos de Crist! Jesús ens ensenya a no tenir por de tocar el pobre i el marginat, perquè ell està en ells. Tocar el pobre ens pot purificar de la hipocresia i deixar-nos preocupats per la seva condició. Tocar els marginats. Avui m'acompanyen aquí aquests nois. N'hi ha tants que pensen que hauria valgut més que s'haguessin quedat al seu país, però allí patien molt. Són els nostres refugiats, i molts creuen que els hauríem d'excloure. Si us plau, són els nostres germans! El cristià no exclou ningú, dóna lloc a tots, els deixa venir a tots.

Després d'haver guarit el leprós, Jesús li mana que no ho digui a ningú, i li diu: «Vés només a fer-te examinar pel sacerdot i ofereix per la teva purificació el que va ordenar

Moisès: això els servirà de prova» (v. 14). Aquesta disposició de Jesús mostra com a mínim tres coses. La primera: la gràcia que obra en nosaltres no cerca el sensacionalisme. Generalment es mou amb discreció i sense fer soroll. Per curar les nostres ferides i guiar-nos pel camí de la santedat treballa amb paciència formant el nostre cor segons el Cor del Senyor, de manera que adopti cada vegada més els seus pensaments i els seus sentiments. La segona: fent verificar oficialment pels sacerdots que realment hi ha hagut guarició i celebrant un sacrifici expiatori, el leprós és admès altra vegada dins la comunitat dels creients i en la vida social. La seva reincorporació completa la guarició. Tal com ell mateix ho havia demanat, ara ja està completament purificat! Finalment, presentant-se als sacerdots, el leprós dóna testimoniatge de Jesús i de la seva autoritat messiànica. La força de la compassió amb què Jesús ha guarit el leprós ha portat la fe d'aquest home a obrir-se a la missió. Era un marginat, ara és un de nosaltres.

Pensem en nosaltres, en les nostres misèries... Cadascú té les seves. Pensem amb sinceritat. Quantes vegades les cobrim amb la hipocresia de les «bones maneres». I aleshores necessitem estar sols, agenollar-nos davant Déu i pregar: «Senyor, si voleu, em podeu purificar!» Feu-ho, feu-ho abans d'anar a dormir, cada vespre. I ara diguem junts aquesta bonica pregària: «Senyor, si voleu, em podeu purificar!»

Traducció inicial de Josep M. Torrents per a *Catalunya Religió*, revisada